

ser man ikke saa vidt omkring; naar man er praktisk Mand og kommer ud i Livet, saa maa man se anderledes paa Tingene, det kan ikke være andet. Alt i Verden udvikler sig, selv Teoriene ændres og slides. Jeg har netop læst, at „Times“ har holdt en Ligtaale over Mr. Potter, der var Cobdenklubbens Stifter, og „Times“ siger i den Anledning, at dermed maa en politisk Periode betragtes som definitivt afsluttet. Den mener, at „Manchesterteoriene“ ere døde eller i Færd med at dø.

Det ærede Medlem fraraadede mig at tale om Landbrug. Ja, jeg ved ikke, hvor kyndig det ærede Medlem er i Landbrug, det er muligt, at han er meget kyndig, jeg gør ikke Paastand paa at være det; og det forekommer mig heller ikke, at jeg var saa meget inde paa at tale om Landbrug i det hele taget. Det var jo kun et Par enkelte Punkter, jeg talte om, men jeg maa hævde, at de Tal og de Oplysninger, jeg kom med, ere fuldstændig korrekte.

Det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse om Englands Handelsbalance, han mente, at hvert Land, der havde et stort Indførselsoverskud, stod sig godt, var velhavende. Nu er der jo det højst mærkelige Tilfælde, at medens England har et meget stort Indførselsoverskud, har Amerika, som dog ikke er noget fattigt Land, og som dog rimeligvis er i stærk Fremgang, i Aaret 1897—98 et Udførselsoverskud paa 2,295 Mill. Kr. Hvem er saa bedst situeret? Er det Amerika, eller er det England? Det er et Spørgsmaal, der er meget stærkt debatteret i England for Øjeblikket, om det er saa heldigt, at Overskuddet af Indførslen stadig er stigende. Hvis det nu er en Privatmand, der stadig gør Gæld, hvorledes vil det saa ende? Det vil absolut ende galt. Det vil sige, hvis Manden — jeg tænker her nærmest paa en Handelsmand — har Penge paa Rente, Ejendom eller andet, der ikke vedkommer hans Forretning, saa kan han jo dække den Gæld, han stifter i sin Forretning, paa anden Maade. Men jeg mener, at et Land som England faar ikke sine Varer for ingenting, det maa betale dem paa en eller anden Maade. Hvordan betaler nu England denne Overskudsindførsel? Ja, de have to Ting at betale den med, de have deres store Skibsfart, deres store Rederiforretning, og den giver dem en Indtægt paa 900 Mill. Kr. om Aaret, og desuden har England i Aarenes Løb — de have været gode Økonomer, eller Forholdene have været dem gunstige, eller hvori det nu ligger — efterhaanden faaet en hel Del Til-

godehavender i Udlandet. Disse Tilgodehavender i Udlandet anslaaer man til mellem 1800 og 2250 Mill. Kr. Man kan altsaa godt forstaa, at naar de have disse, om jeg saa maa kalde det, usynlige Indtægter, som ikke komme frem i en Statistik over Indførsel og Udførsel, saa have de dem at dække deres Indførselsoverskud med. Men hvad have vi? Ja, vi have jo ganske vist en hel Del Papirer i Udlandet, men desværre er det ikke vore egne mere; vi have vel ogsaa Skibsfart og selvfølgelig en Mængde andre Ting, men jeg tror, at det i Længden vil være usundt for os, hvis Indførslen bliver ved at stige, som den har gjort.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at Toldbeskyttelsen var Haandværkets værste Fjende. Ja, det er jo noget, der kommer frem hvert Øjeblik dette, at man stiller Industri og Haandværk kontra hinanden. Jeg kan ikke skille de to Ting ad, jeg forstaaer ikke, hvori Adskillelsen ligger. Er det det, om man har Dampkraft eller i det hele taget benytter Maskinkraft, der gør Forskellen, eller hvori bestaar den? Er en Mand, der begynder som Haandværker, dygtig, saa vil han blive industri-drivende. Maa han ikke faa Lov til at være dygtig? Jo, absolut. Jeg kan altsaa ikke se, hvor Forskellen ligger. Og nu er Sagen jo virkelig den, at Haandværket arbejder paa den dyreste Maade, det er den dyreste producerende Bedrift. Jeg kan altsaa ikke forstaa andet, end at Haandværkerne absolut i fuldt Maal trænge til Beskyttelse, maaske nok saa meget som Industrien. Jeg kan ikke finde nogen Maade at adskille de to Ting paa, og jeg tror ikke, at der er nogen — hvor der er Haandværk i Dag, er der Industri i Morgen. Og i alle Tilfælde vil jo Haandværket være meget uheldigere stillet, hvis man tænker sig Toldbeskyttelsen sat ned, thi saa vil Haandværket have at kæmpe med Udlandet i Stedet for, at det dog nu kun har Indlandets Industri at kæmpe mod. Jeg kan ikke indse, at det vil være nogen Fordel for Haandværket, om Toldbeskyttelsen blev hævet.

Det ærede Medlem for 7de Kreds citerede mig i Gaar. Jeg vilde have sat Pris paa, at det ærede Medlem havde citeret mig rigtig. Jeg beklager meget, at han har misforstaaet mig, og forstaaer derfor, at naar han har misforstaaet mig paa det Punkt, har han misforstaaet mig paa alle. Jeg sagde nemlig ikke, som han lod mig sige, „at vi ikke skulde bygge vor Udvikling paa Smør og Flæsk, men paa Industri.“ Jeg nævnte aldeles ikke Ordet